

द्विनवत्यधिकशततमः सर्गः

श्रीराम उवाच ।

अहो नु सुचिरं कालं संभ्रान्ता वयमन्तरे ।

अपरिज्ञातमात्रेण संसारपरमाम्बरे ॥

बुद्धे यावदियं नाम जगद्भ्रान्तिर्न किञ्चन ।

न चाभून्न च वास्तीयं न च नाम भविष्यति ॥

सर्वं शान्तं निरालम्बं विज्ञानं केवलं स्थितम् ।

अनन्तं चिद्धनं व्योम नीरागमपकल्पनम् ॥

परमाकाशमेवेदमपरिज्ञातमात्रकम् ।

संसारतामिवास्माकं गतं चित्रमहो नु भोः ॥

इत्थं द्वैतमिदं भातमिमे लोका इमेऽद्रयः ।

परमाकाशमित्यच्छमेवानच्छमिव स्थितम् ॥

सर्गादौ परलोकादौ स्वप्नादौ कल्पनादिके ।

चिदेव चेत्यवद्भाति कुतोऽन्या किल दृश्यधीः ॥

स्वर्गे वा नरके वापि स्थितोऽस्मीति मतिर्यदि ।

तत्तस्या नरकस्यान्तो दृश्यं संविन्मयात्मकम् ॥

नेदं दृश्यं न च द्रष्टा न सर्गो न जगन्न चित् ।

न जाग्रत्स्वप्नसिद्धादि किमपीदं तदप्यसत् ॥

कुतोऽस्याः संभवो भ्रान्तेरिति चेद्दृश्यते मुने ।

१

२

३

४

५

६

७

८

तदेतदपि नो युक्तं भ्रान्त्यभावानुभूतितः ॥

भ्रान्तिर्न संभवत्येव निर्विकारे ज्ञतापदे ।

यत्त्विदं भ्रान्तिताज्ञानं तत्तदेवेतरन्न तत् ॥

निरन्तरे निराद्यन्ते व्योम्नि शैलोदरेऽथवा ।

कुतोऽन्यताकल्पकं स्याज्ज्ञपदे चाविकारिणि ॥

मिथ्यैवानुभवो भ्रान्तेः स्वप्ने स्वमरणोपमः ।

यदनालोकनं नाम शाम्यतीदं विलोकनात् ॥

मृगतृष्णाम्बुगन्धर्वनगरद्वीन्दुविभ्रमः ।

तथाऽविद्याभ्रमश्चायं विचारान्नोपलभ्यते ॥

बालवेतालवद्भ्रान्तिर्न विद्या जाग्रगापि हि ।

अविचारेण संरूढा विचारेणोपशाम्यति ॥

कुत आसीदिति मुने नात्र प्रश्नो विराजते ।

सत एव विचारेण लाभो भवति नासतः ॥

प्रामाणिकविचारेण प्रेक्षितं यन्न लभ्यते ।

तदेतदसदेवादि तत्तर्हानुभवो भ्रमः ॥

यत्रास्तीति परिच्छिन्नं प्रमाणैः सुविचारितम् ।

खपुष्पशशशृङ्गाभं तत्कथं लभ्यते सतः ॥

सर्वतः प्रेक्ष्यमाणोऽपि यः कुतश्चिन्नं लभ्यते ।

तस्य स्यात्कीदृशी, सत्ता वन्ध्यातनयरूपिणः ॥

भ्रान्तिर्न संभवत्येव तस्मात्काचित्कदाचन ।

निरावरणविज्ञानघनमेवेदमाततम् ॥

यत्किञ्चिज्जगदद्यात्र भातीदं परमेव तत् ।

परं परे परापूर्णे पूर्णमेवावतिष्ठते ॥

न भातं न च नाभातमिह किञ्चित्कदाचन ।

इदमित्थं स्थितं स्वच्छं शान्तमेव जगद्गुणः ॥

९

१०

११

१२

१३

१४

१५

१६

१७

१८

१९

२०

२१

अजममरमहार्यमार्यजुष्टं
परमविकारि निरामयं समन्तात् ।
पदमहमुदितं ततं हि शुद्धं
निरहमनेकमथाद्वयं विकासि ॥

२२

इत्यार्षे श्रीवासिष्ठमहारामायणे वाल्मीकीये देवदूतोक्ते मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणे
उत्तरार्धे विश्रान्त्युपगमवर्णनं नाम द्विनवत्यधिकशततमः सर्गः ॥ १९२ ॥

